

VII.

Forflag til Lov

om

Snefastning.

(Fremfat i Folketinget den 7de Oktober 1890 af Indenrigsminister Jørgensen.)

§ 1.

Det paahviler enhver Købstad- og Sognekommune at sørge for Snefastningen paa de inden for Kommunens Grænser beliggende offentlige Veje og Gangstier.

Fritagelse for denne Forpligtelse kan dog for enkelte Bivejes Vedkommende, hvis Omstændighederne maatte tale derved, tilstaaes af Amtsrådet — for Købstædernes Vedkommende af Amtmanden. Saadan Fritagelse kan kun meddeles for 1 Aar ad Gangen, og skal Kommunalbestyrelsen mindst 3 Uger, forinden Sagen forelægges Amtsrådet (Amtmanden), lade udgaa Bekendtgørelse om, at paagældende Veje agtes undtagne fra Snefastning. Det bestemmes af vedkommende Kommunalbestyrelse, paa hvilke Gangstier Snefastning skal finde Sted; dens Beslutning i saa Henseende kan dog indantes for Amtsrådet (Amtmanden).

Amtsrådet kan tilstaa Tilskud af Amtsrepartitionsfonden til Sognekommuner, der vilde faa en væsentlig Førgørelse af deres Snefastningsbyrde ved ene at overtage Snefastningen paa Landevejstrækninger, hvor efter de hidtil gældende Regler Beboere af andre Kommuner maatte deltage i Arbejdet.

Ligeledes kan Amtsrådet bestemme, at Omkostningerne ved Bagthold til Assistance for Posten eller andre (jfr. § 18) helt eller delvis skulle erstattes Sognekommunerne af Amtsrepartitionsfonden.

§ 2.

Den Sogneraadene efter Forordningen af 27de Maj 1848 § 1 og Lov af 30te December 1858 § 1 — jfr. Lovene af 21de Juni 1867 § 9 og 6te Juli s. N. § 17 — tilkommende Ret til af Husmænd og Inderster at forlange visse Arbejdsdage præstere til Kommunen ophæves fra den 1ste December 1891 at regne.